

Zlatoočky za oknem

seriál

**PŘÍRODA
VALAŠSKA**



le svých krásně lesklých složenných očí. Zlatoočky jsou dlouhé do 1,5 cm, v rozpětí mohou křídla měřit až 3 cm. Létá dosti hojně od května do září na loukách a zahradkách. Přes léto jsou zářivě a svěže zelené. Zlatoočky,



kteří se ukládají k zimnímu spánku, pak mají křídla tmavší a hnědá.

Zlatoočky a jejich larvy jsou pravými tyranosaury v říši hmyzu. Larvy navíc vypadají velmi odpudivě, hlavně díky svému zvyku lepit si na tělo vyšáté kožky své kořisti – mšic.

Kromě mšic mají v oblibě i housenky, larvy much, červce, svilušky a jiné drobné škůdce. Jak larvy, tak i dospělé zlatoočky ulovenou kořist napustí svými trávicími šťávami a pak ji vysají. Velmi zajímavé jsou také vajíčka zlatooček. Samičky je lepí poblíž kolonií mšic na dlouhé stopce a tak připomínají malé houbičky.

Larvy i dospělci sežerou obrovské množství škodlivého hmyzu. Jsou i výkonnější než mnohem více známá sluněčka sedmitečná. Dokonce si je můžete živé koupit na internetu a vysypat na postižené rostliny – tomuto se říká biologický boj se škůdci, čistě a bez chemie.

Zlatoočky proto, prosím, nehubte. V příštím roce se vám odvděčí a ochrání vaši zahrádku před nájezdem škůdců.

RNDr. Lukáš Spitzer,
Muzeum regionu Valašsko,
entomolog

Určitě jste si na podzim všimli mnoha žlutých až hnědých malých motýlků s průhlednými křídly, kteří se vám nastěhovali do domu. Schovávají se za okny, na půdě, ve sklepe, prostě všude tam, kde je v domě trochu chladno. Nemají totiž rády přímo horko, do domů se schovávají jen před zimními krutými mrazy. Jakmile se příliš oteplí, houfně vylézají z úkrytů a všechny v domácnosti rozčilují.

Správně se jim říká zlatoočky a patří do příbuzenstva mravkolvů, které proslavil Ondřej Sekora ve svém Ferdovi Mravenci.

Druhů zlatooček u nás žije víc a od sebe se těžko poznávají. Všechny ale dostaly jméno pod-